

Och se på den.
Vad hittar du?
Nu blev det nyfiken.
Det har jag.
Men om du säger att det är något otroligt bra filmpremist då blir jag nyfiken.
Ja, det blir jag.
Du är så sträng ofta.
Men här är du öppen.
Nu förstår jag inte.
Jag har fått höra tvärtom.
På den tiden, det var ju länge sen,
som jag gick med i såna här appar.
När apparna kom där man skulle föra in,
betygsätta alla filmer man har sett.
När man satt flera dagar och ålar in tusentals filmer,
betygsattar dem för att få rekommendationer tillbaka.
Jag kommer inte ens ihåg vad apparna hette.
Men då fick jag...
Då kommer jag ihåg att jag fick kommentarer
av typen, inser du,
att 80% av alla dina butiker,
4 eller 5 år.
Alltså att jag är väldigt positiv när jag ser film.
Att jag stänger av efter 10 minuter,
när jag inte gillar en film.
När jag ser klart är det 4 eller 5 år.
Ja, okej.
Då kan du ändå vara stränga om det.
Nu är det så att du stänger av 70% av filmerna,
som du ser på.
Men t.ex. Barbie,
som ju var på alla möjliga sätt och vis
en ganska ljudlig film.
Den skulle du bestämt såga.
Svag 2.
Övertidlig och chatig.
Du ser, jag tyckte att den var en stark 3,
kanske den var en 4.
Och Oppenheimer,
tyckte jag nästan...
När jag gick därifrån,
eller när eftertäckstenen rådade,
då vände jag mig mot min vän
och sa, vad är detta om inte den 5?

Nej, sa han, jag håller med.
Var ni följda?
Nej, vi var helt nykta.
Jag lovar.
Då hade jag hört dig säga den här filmen.
Du tyckte att det var rimligt i en film
som handlar om,
att tånbomben sprängs i ett skede.
Att man efter det inte nämner att tånbomben,
utan bara pratar om kommunism
istället på 50-talet.
Det var någonting med att tånbomben
var att sprängdes.
Det handlar om eftermäle.
Det är ett spännande förstås.
Hur ser man på honom idag och så där.
Men jag håller med om att den skulle kunna
kortas lite i andra halvan.
Du tänkte då en och en halv timmin
när tånbomben sprängdes.
Nu får det vara nog med att tånbomben
är här.
Nu vill jag att han hoppar fram 15 år
och börjar handla om kommunistjagande
på 50-talet istället.
Nu får det vara nog med bomben.
Du hör ju på det själv nu.
Att en film som har blivit ganska brett hyllad
eller båda de här två filmerna
har ju det.
På grund av varandra.
Alltså om Oppenheimer eller Barbia
släpps enskilt någon ring
i oktoberkväll.
Det är det som har hype uppstått.
Men skit är det.
Jag är regel berusad av grejen
att gå på bio.
Nu har du det som sagt.
Det är en sån jävla premiss.
Har du sett trailen
till Niklas Cage nya film.
Då blir jag nyfiken när du
säger så.

Jag blir nyfiken på om du blir
lika nyfiken som jag på filmen.
Om du nu kollar på trailen.
Inte det här en bra premiss
för en lång film.
I teorin i alla fall.
Filmen heter Dream Scenario.
Dream Scenario Trailer.
Who's actually had a dream about me?
En början är genial.
Vi vet ju inte men nej.
Påminner lite om i huvudet på
John Malkovich.
Verkligen.
Som ju var mind blowing.
Det minns jag för mig
en väldigt stor film i flera fall.
En av livets tio största
skulle jag våga påstå.
Får man göra så?
Ja det var verkligen.
Jag hade en sådan här om dagen
och sen jag såg The Lobster.
Om man berättar en historisk här.
Greken?
Jag har inte sett den.
Men jag älskar Killing of a Sacred Deer.
Men älskar kanske ett lite starkt ord.
Han blir ju lite för kall.
I efter två timmar
så känner man bara.
Den här distansen blir lite.
Man blir trött på den. Det är samma sak
med den där filmen
med Olivia Coleman.
Samma grek.
Ja kanske. Absolut.
Den är också lika kall.
Då ska du kanske se The Lobster
som ändå utvecklar sig
till en kärkhistoria.
Som är ganska varm. Fint.
Berätta nu om Dream Scenario.
Ja, det här är då...

Det finns en lärare
i universitetet.
Antea som är en jävla loser.
Man har ju haft
de här lärarna själv.
En sådan där lärare som ingen lyssnar på.
Och som alla skrattar bakom ryggen på.
Man kan väl säga att Nicolas Cage har
två arketyper
som han gärna spelar.
Den ena är någon slags hysterisk person.
Och den andra är
den här brutna skälen som i adaptation.
Ja precis.
Eller Dream Scenario. Ja verkligen.
Och man föredrar ju den brutna Cage.
Ja, han spelar ju den väldigt väldigt bra.
Här visar sig då att
från ingenstans så visar sig att
en person
på en middag som han är på
säger att jag drömde om dig i natt.
Och det kan ju hända ibland.
Eller hur? Men det som händer
sen är då att det visar sig att väldigt många
har drömt om honom. Typ hela jobbens
förfolkning. Han finns i allas drömmar.
Ja. Så jävla irriterande.
Att det fortsatt är så
att man blir så mörk
när andra människor får en bra idé.
Nej, jag känner inte så.
Hur fan ska de ta dig i land?
Nej men vad fan.
Det är klart att det är en utmaning.
Men har du den idén
då har det kommit långt.
Jag har satt på
Jag var på Maria Bonnebis
50 års fest
förra helgen.
Och hamnade bredvid Osnesay
i stad.
Du vet den norska

journalisterna författaren som skrev bokhandlar
nykabelbarnat. Ja och
boken om utan ja. Ja precis.
Det var länge som han hörde något ifrån henne.
Vad gör hon? Ja men det kommer du göra.
Jag lovade att inte berätta
för det är väl hemligt
man vill ju nästan trött redan nu.
Vad då?
Nej men att hon inte kan hålla sig.
Du måste vara stora trumman.
In i Afghanistankriget
så ska hon till ute ja.
Ja exakt och nu så ska hon ju.
Hon vill vara där det händer.
Och det vill hon fortsätta också.
Och då satt vi där och så sa jag
vad jobbar du med nu.
Och då ägnade vi då
45 minuter.
Lejonparten av middagen
ägnade så att jag lyssnade på
det hon gör.
Och det hade ju kunnat vara
outhärligt. Men det var inte det
för att ja men hon har ju en väldigt
bra upplägg.
Och då kände jag samma mörker.
Är det en fackbok eller?
Ja det är väl en blandning av en fackbok.
Jag lovade ju att inte säga så
jag vill inte ens börja
berätta men det var i alla fall
en riktigt bra idé
så man kände att det är för jävligt.
Och jag gick därifrån mörk
som fan.
Men vad då för att bara fråga er
om en sån art
är greppet av en sån art.
Om du hade kunnat åka tidsmaskin
18 månader tillbaka i tiden så hade du
kunnat skriva det. Eller krävdes det att det
var åsne?

Nej jag skulle kunna gjort det tror jag.
Men jag vet inte om hon kanske skulle göra det bättre.
Men det är inte så säkert på.
Det är Damon Galgott.
Den sydeafrikaniska författaren.
En bok som heter In a Strange Room
som kom ut i 2010
men som nu kommer på svenska.
Och det är
en historia som
i formässigt så blev jag liksom
lika mörk där.
Det är en form som blandar första personer
och tredje person.
Det är en historia om en man.
En man som heter Damon Galgott.
Och vet du om
författaren då, Damon Galgott,
berättar om honom i tredje person.
Han gör det här och här.
Han går dit och dit och säger det här och här.
Men ibland så
finns det ett jag.
Författaren.
Så till exempel
han bara en gul tröja.
Eller den kanske var B.
Jag kommer inte till ihåg.
Det var otroligt uppfriskande
att läsa en
bok som rakt genombländar
de här perspektiven.
Men ville han göra gällande att
jaget var någon annan Damon Galgott?
Ja.
Det därför är det som
det nästan blev som en magisk skimmer
över hela texten.
Det var för jävligt också.
Och sen då i alla fall, samma kväll
så såg jag The Lobster
som jag handlar om en värld där singlar
de som inte har några partners
har 45 dagar på sig att hitta

kärlek innan de förvandlas
till ett djur.
Om de hittar kärlek då blir de inte ett djur.
Nej då blir de i ett par.
Då får de fortsätta leva.
Så de kommer till ett hotell
då först de får ange
vilket djur de vill bli.
Man får alltså välja djur
vilket gör det lite mindre
skrämmande att bli det djur.
Nej men det är väl ändå
skrämmande därför att en man
är det som Colin Farrell
i huvudrollen som
käkar in på att han kommer dit
med en hund och det är hans bror
som att han misslyckats då
och som då hade blivit en hund.
Det är det som är otroligt
men han bara gnir och gnäller
så det verkar inte alls kul
för brorsan att ha blivit en hund då.
Men då väljer han då att han vill bli
en lobster, en hummer därför att han
gillar hapet.
Och det är det som är otroligt
originellt.
Jag ser här
lobsters live till 31
år i genomsnitt.
Men de kan
amerikanska lobstern kan leva
hundra år. Ja därför han väljer
att bli lobster för att han vill leva
hundra år. Men filmen
börjar då, det är en kvinna som åker i en bil
uppjagad, det regnar
och hon åker ut från någon lands
väg och så stannar hon vid en
hästhage. Och kvar
är det som kvar i bilen
som man ser vad som händer genom
vindruten. Och så går han ut

upp i den här hagen, går hon
fram till en häst och tar fram en revolver
och skjuter hästen i huvud två gånger. Och så går
hon tillbaka in i bilen igen.
Det är någon ex-man eller?
Det är någon ex-man, ja.
Och då har filmen börjat.
Men då känner jag samma sak.
Fy fan vad tråkigt att man inte
har den
hjärnan
att hitta
de där ett viljanta historierna.
Men det har man ju, det är bara att man inte
har förtroendet eller självförtroendet sen
att sitta i ett och taft har du
skrivit manus på det. För jag är
övertygad om att du också
har fått den typen av galna idéer.
Det bara är att man vågar inte
bära den i mål. Ja, kanske.
Men säga en sådan idé som du har
fått då. När jag malin träffade
så visade jag henne
teckningarna. Alltså jag tog
fram hela
upplägget.
Spridde ut dem över köksbordet på
valingatan. Teckning. Varför någonting?
Alltså en barnbok som jag tänkte hade
internationell potential.
Som handlade om en
gran som stod ensam i skogen.
Snöad och smutsig.
Och som sen blev
nerhuggen. Tagen inte i stan.
Och fick uppleva något magiskt
när de pyntade honom.
Barnen dansade ring runt honom.
Kastades på sopen
sen då. Men blev
snidad till hockeyklubbar
i slutet. Och hela globen
jublade. När han då använde

fyra mål mot ryssten.
Ja, vad tror du?
Så det är mer att det här är som
dreamscenario och The Lobster.
Det jag menar är att malin tittade på
mig och undrade om jag skämtade
eller inte. För det finns ju då
en hos Andersen Saga.
Det här handlar om granen som står
i skogen och blir nerhuggan.
Jag hade liksom undermödvetet
uppfattat det i barndomen.
Och sen ritade ut hela jäven.
Förutom den här globensenen i slutet
så var det ju då identiskt
med hos Andersen Saga granen.
Gud vad sorgligt.
Ja men ännu sorglig hade det väl varit
om jag hade lämnat in det till
bongers. Stolt.
Men det fanns ju ett månad som jag
faktiskt skrev klart och lämnade in
och kom i din fast i pannkakan.
Kommer du ihåg den?
För typ 15 år.
Nej är det en parafhras på
vills i pannkakan eller?
Ja precis. Det handlade om en
apropå dreamscenario.
En ganska bruten man som jobbade
i SVT's arkiv.
Kulissarkiv.
Alltså i scenografiarkivet.
Som liksom var ett vuxet barn.
Alltså han hade inte växt upp.
Så när tv-huset stängde på kvällen.
Då stannade han kvar och
såg sig omkring för att kolla att alla
var borta.
Att inte nattvakten var i närheten.
Och sen så gick han in då till
sin jamma.
Och drog fram clownern mannes hängmatta.
Och trossade bara nanaskläder.

Och klädde ut sig.
Och fingrade på pannkakan
och pappimarché från vills i pannkakan.
Och vältade sig i minnerna.
Alltså han vägade släppa
barndomen.
Det här låter ganska bra.
Det här är en bra start.
Det är en helg som lånade han hem
Betamax-banden.
Eller vad det nu kunde vara för typ av teknik.
Original-banden.
Och det här var ju på 90-talet.
Innan saker digitaliserades.
Och han råkade då.
Han somnade framför projektorn.
För att han hade egentligen fått hem original-banden
och satt upp hela natten.
Och de brändes...
Av ett misstag så brändes de upp.
Så han hade liksom förstört den här nationalskatten.
Original-banden.
Nu fanns de inte kvar längre.
Och han insåg att hans liv var över.
Eftersom hans chef undrade vad banden var.
Är det här en roman eller?
Nej, en komedi.
En film.
Han har förlorat banden.
Han har pannik.
Han kommer snart bli avslöd.
Vad fan ska han göra?
Jo, en dag i SVT-reception
så ser han en åldradlas Åberg.
Står där och väntar på något möte.
Så när Åberg går in i TV-huset
och vandrar långsom här
långa ödsliga korridorerna
så växer en idé
i hans huvud.
I huvupersonens huvud.
Han ska till fånga ta Åberg
och Claes Mølberg
Magnus och Brassier

och Mane och Stefan Westerberg.
Och sminka dem unga.
Han har ju scenografin.
Han har ju kulisserna.
Han ska tvinga dem att spela in programmet på nytt.
Och Mane sätter utan till.
Han kan ju vara en replik utan till.
Han ska nu kidnappa gubbarna
och tvinga dem att återinspela
70-talets klassiker.
Varför?
För att det inte blir fast.
För att det inte blir fast.
Han skulle ersätta banden med nyenspelade band.
Ja, det låter som ett ganska naiv idé.
Att sminka Åberg till...
Till 40 eller 35?
Nej, den var inte helt ljuten kanske.
Det är väldigt svårt.
Den blev ju heller inte finansierad.
Du hade möten och sådär eller?
Ja, åtingproducent var ju
mämfiskfilm.
Och Anna Ensterni
som just hade gjort
producerat fucking Åmål.
Så det gick ganska långt mot produktion.
Men vad jag ville säga var att
jag tror att idén var ingen fel på.
Men det handlar ju alltid om utförandet.
Man kan ha världens bästa idé.
Om man är 25 som jag då var.
Man kan ha världens bästa idé.
Men sen skulle jag sätta dig att skriva den här.
Om någon hade kommit till dig eller mig
med idén om att på ett hotell
så kan man välja att bli ett djur
om man inte hittar äkta kärlek.
Inte säkert att den filmen
om du och jag hade skrivit den
hade blivit lika bra som Grekens.
Men det är klart så sen för några år sedan
så övervägde jag att damma av det där månadset.
Skulle det kunna bli någonting.

Nu när man kanske är bättre på att skriva.
Men nu är de ju döda.
Inte alla väl?
Kan man verkligen göra en film
där Classe Mølberg och Lasse Åberg
knidnappas och sminkas bara.
Det var ju någonting att det var ett gäng.
Ja men det går väl.
Du skulle kunna hitta lucka likes.
Men hur mon låg väl i att det var
Magnus och Brasse
som tvingades av den här.
Okej.
Ove.
Problemet är väl också att Lasse Åberg
kanske inte ställer upp
efter mitt scoop i somras.
Ja, jag är faktiskt,
jag vet inte fan.
Vad är det?
Nej men
Amanda har ju gått lite bakom en rygg.
Alltså,
jag vet inte hur det är med dig.
Men
jag har ju en garderob.
Och där finns det kläder
som jag använder,
ibland inte använder.
Men
Amanda har ju en viss syn
på mina kläder.
Det kan jag ju ha.
Det kan jag ha.
Det kan jag ha.
Det kan jag ha.
Det kan jag ha.
Det kan ju hända att hon ibland tycker
att den skjorta som jag bär ofta.
Det tycker hon att jag inte borde bära så ofta.
Och nu har hon det.
Så hör hon det på ett tjänstligt sätt då?
Hon kan ibland
nämna det

men hon låter□□
bära
de här kläderna.
Men nu har hon gått bakom
en rygg
och säljer
en massa
grejer.
Där ibland minna saker.
Men luckta dem också som du.
Alltså om man så att säga i en,
om man älskar dina böcker
Jag ska dina böcker och vill känna sig nära dig.
Det kan man köpa dina gamla skjutter.
Det är framförallt så är det ju...
Nej, jag tror inte att man...
De är väl tvättade för gott skull.
Den här tröjan, stickade tröjan.
Vad tycker du om den?
Jag ser inte vad du...
Är det för rutan då?
Rutan här, det är alltså med sån kitsyned.
Det är ett ganska exklusivt märke.
Jättefin.
Eller hur?
Den har de tagit.
Så de har tagit den här, en liten blå.
Men det där är ju så mycket du.
Jag vill inte att de ska ställa den tröjan.
Jag vet.
Det där är ju...
Jag har många fina minnen där du har den tröjan.
När du och jag umgås.
Var den här då?
Kommer den?
Ja, det är klart.
Men den där grejen vill jag köpa.
Kan jag gå in på att tröja shoppen?
Ja, det här är en mest fin kutsyned tröjan.
Och så kan jag ge dem tillbaka till dig?
Ja, lite grann som Bergman.
När Bergman dog så skulle han ju sälja iväg allting.
Och så var det en rik norman som köpte allting via bulvanor.
För att återställa i anser.

Och du blev ju också även en stor där kropp.
Och du börjar göra något liknande.
Du skickar ut bulvanor som köper tillbaka kläderna.
Just det.
Till mig.
Över din levande kropp.
Ja, underbart.
Ja, men det är inte bara ni.
Det är ju då 11 miljoner grejer som köps och säljs.
Som byter ägare.
Via trädera.
Den här också.
Orange sticker tröja.
Sorgligt.
Jag vet.
In i appen börjar jag sälja allt du inte använder.
Tack, trädera!
Tack, trädera!
Vi är sponsrade av Gårdsfisk.
Får jag berätta om...
Jag tänker att du inte har testat det.
Men jag har faktiskt sett det.
Jag var nämligen nere på Fotografiska.
Där de har en restaurang.
Och på menyn.
Jag var så särskilt kanske ett halvår sedan.
Jag visste inte ens vad Gårdsfisk var.
Det lät så kul.
Med Gårdsfisk.
På den sättet.
Men nästan en anomali.
En omöjlighet.
Så jag frågade det servitören.
Vad är det här?
Det är fiskar som är uppfödda på gårdar.
Av svenska bönder.
Det är namnet Gårdsfisk kanske.
Ja, absolut.
Men du måste hålla med om att man rycker till när man läser det.
Ja, precis.
Det är söt vattens fiskar.
Och därför ingår de i ett nästan poetiskt kretslopp.
Där spillvattnet kan användas för det vattna åkrarna utanför ladan.
Och så vidare.

Fiskens avföring samlas upp och gör som till göds.
Jag vet att Gårdsfisk har också Gårdsklarias.
Det är de två fisksorterna.
Som är väldigt vanliga matfiskar.
Globalt.
Jag råkar också veta att det är två fiskar som jag all äter.
De behöver inte äta lika mycket fisk själva.
Vilket gör att man får ut mer fisk än vad som stoppas in.
Exakt.
Men den rödstrimman som jag åt var helt otrolig.
Och vill göra det hemma så finns det massor av recept som inspireras av på gardsfisk.se.
Tack Gårdsfisk.
Tack Gårdsfisk.
Rottkung.
Galt.
Vad är det för något?
Jag tycker att rottkung är bra.
Som om vi ska ha vårt kodord.
Rottkung.
Nu när jag inte visste vad du menade så vet du att jag inte...
För du pratar om stödskyddsföreningen eller hur?
Ja precis.
Vi har ett samvete med stödskyddsföreningen.
Och det här är viktigt.
Det här känns ju viktigt.
Men lite invecklat kanske.
För att berätta om bakgrunden.
Jag gör det.
Ja alltså stödskyddsföreningen SSF är ju en...
De är oberoende i det hela.
En förening som förens typ i hundra år.
Och de jobbar ju med att svenskarna ska kunna leva tryggare.
Och de har ju fått något att bita i kan man säga.
Eller vi alla har fått det.
Eftersom AI nu gör det så mycket lättare för bedragare.
Att luras. Där läser man med tidningen varje dag.
Ja.
Och det är ett jätteproblem som bara kommer att växa.
Alltså det här med deepfake och fakevoices och allt.
Det är en utmaning minst sagt.
Kanske extra mycket för äldre.
Det är svårt att bara genomskåda med blåta ögat.
Eller rörat.
Eftersom tekniken är så sofistikerad.

Ja du vet allt det här.
SSF har då kommit på det geniala.
Det enda som behövs för att garantera till undvika bedrägerier
över telefon är ett kodord.
Men det här ordet får du inte lämna ut då
till någon annan änden som verkligen ska ha det såklart.
Hur går det till?
Säg till exempel att jag ringer dig.
Tror du?
Du känner igen min röst.
Jag säger hej.
Jag ber dig om dina bankuppgifter.
För jag säger att vi behöver göra någon slags transaktion mellan oss.
Ja men jag ser då att jag anar uglor i mossen.
Då frågar du mig efter kodordet.
Alltså vårt gemensamma kodord.
Och när jag inte kan det då.
Eller jag genom att sätta ett tecken.
För det här är en bedragare som lossas för jag.
Då fattar jag att det där är inte SIGG.
Då ligger du på tycker jag.
Du är inte min SIGG.
Exakt.
Så att SSF uppmanar då folk att hitta
sina gemensamma kodord.
Med kodordgeneraten på säkerhetskollen.se.
Och bli tryggare.
Men förutom det här finns det också
en massa andra viktiga saker att läsa.
Som gör ditt liv tryggare på säkerhetskollen.se.
Tack SSF!
Tack!
Aj hej!
Jag har varit med om ett drev igen.
Du gillar det där?
Nej det gör ju faktiskt inte alls.
Du får näring av det?
Nej tvärtom men med raffan.
Nej men det jag menar bara att det skulle ju kunna gå att undvika.
Sådana ämnen.
Jag tror inte att det skulle hända igen.
För jag tänkte precis att jag är mycket smartare nu.
Jag gör inte misstag av den sorten.
Jag ser till att jag inte hamnar i de situationerna.

Jag gör inte det där längre.
Därför att jag är äldre.
Och jag är inte intresserad av det.
För fem år sen så stack jag ut hakan mer.
Jag skrev till exempel Notre Dame instan när jag skrev äntligen när Notre Dame brann.
Visste du?
Jag visste ju att det där var en inte helt okomplicerad sak att skriva.
Jag visste ju att det där var lite on the edge.
Men du trodde inte att du skulle få 250 mordhot mot din familj?
Nej nej nej nej nej exakt.
Men sen dess har jag lagt ner alla sådana här idéer om att reta folk.
Jag håller inte på med det längre.
Så jag kommer inte att hamna i några del.
Tänkte jag.
Men så är man där då igen.
De är ute efter mig.
De ser att jag är en hovra.
Jag är i ett QQ-bud.
Jag ska få spö och så vidare.
Och jag bara tänkte såhär hur fan hamnade jag här.
Det är så jävla knäppt allting.
Vad har hänt?
Nej men såhär.
Det första drivet som jag var med om i mitt liv läggde de innan sociala medier fanns.
Det här var till 2008.
Det har precis blivit offentlig med den här bloggen.
Och jag sa då en sak i en intervju som jag sen fick betala att det var ett högt pris för er.
Jag sa när man ser en ljuhådare på stan så vill man bara spotta på honom.
Då fick du spot på det.
Ja exakt.
Av ljuhådare.
Ja det förstår jag.
I sig är det inte så finestigt att säga när man ser en ljuhådare så måste man spotta på.
Det är ingen elegans i ett sådant uttalande.
Det är inget som är roligt egentligen.
Men det som var förvånade var ju att det här citatet plockades upp av AIK.
Som på sin hemsida publicerade det tillsammans med en bild på mig.
Och bara de ursäkt.
Nej tvärtom.
Alltså röster från AIK det.
Och så var det en bild på mig.
Och så står det.
Varje gång jag ser en ljuhådare så vill jag spotta på honom.
Ja det var andra tider då.

Andra tider.

För att jag menar idag skulle man vilja ha tagit avstånd från det.

Ja men det var faktiskt helt ofattbart att det hände men det gjorde det.

Och då blev det ju en spridning som ju innebär att under två rätt jobbiga år så fick jag åtminstone en gång i veckan i alla fall en spotta på mig av någon förbipasserande ljuhådare.

Och det var ju någon mening själv förvållat.

Alltså jag får skälla mig själv.

Ja.

Och det fanns någonting som var lite humoristiskt på något sätt.

Utifrån så är det så här.

Och han sa att han vill spotta på ljuhådare.

Och nu så går han runt och blir spotta själv av ljuhådare varje dag.

Det finns någonting där som är lite roligt skruvat på något sätt.

På något sätt.

Även om det under den tiden inte var speciellt kul att få spotta på sig om om igen.

Men det innebär att jag blev ganska defensiv.

Jag slutade liksom att gå på derbyn.

För alltid på väg till eller från matchen så var det någon ljuhådare som skulle bråka.

Så att som en tönt så flydde jag så fort som jag hörde att de började skrika.

Och en gång så var jag på derbyn med min dotter som då kanske var fyra eller fem.

Och fick springa igen med henne.

Och då insuggade jag att nej men det går inte. Jag kan inte gå på derbyn helt enkelt.

Så jag har inte gått på ett derby på 7-8 år överhuvudtaget då.

Men i alla fall så gick åren och långsamt så försvann det här citatet ur folks medvetanden.

Det är inte så att nu så är det inte någon som pratar om det längre.

Och jag kunde då återröra mig fritt på Öst och Malm.

Det här är också till historien.

För tio år sedan så spelade det ljuhånska hemmarmatcher på stadion.

Och varje matchdag så var hela Öst och Malm fyllt av ljuhådare.

Som satt på baror och på pubbar du vet.

Och då gick det inte för mig att gå på Öst och Malm överhuvudtaget.

Jag fanns som hålla mig inomhus.

Men sen så flyttade de i sin hemmarina till Söder.

Eller till två.

Och framför allt åren gick.

Och sen så föddes då Louis.

Det här är 2017.

Och när han var fem år, 2022 så började vi gå på ARCosmatchet sammans.

Han var ju och är besatt av fotboll.

Jag har berättat om det förut här på den.

Ja men det som hände nu i alla fall var att i våras så blev han sex år.

Och då är man redo för ett knappt fotboll.

Alltså första steget i fotbollsspelande för barn.

Och alla hans kompisar skulle då på dagis då.
Skulle också börjas för fotboll.
Och de skulle börja spela i Djurgårdens IF.
Och Louis ville ju spela med sina vänner.
Och jag var ju tveksam till många anledningar.
Dels då ska min son spela i en klubb som i någon mening är huvudfin.
Alltså kan jag stå för det.
Men nu kommer min andra oro.
Jag vet hur Louis är i ARC och jag ser framför mig ett liv med honom.
Där jag åldras på Frands östra läktare med honom.
Där vi sitter bredvid varandra och lever tillsammans med ARC.
Det är klart att det är en dröm som jag bär på.
Och med mina andra barn också.
Men de är inte lika intresserade av fotboll som Louis.
Och då har jag varit rädd för att om han nu börjar i Djurgården.
Det finns en risk för att han börjar heja på Djurgården.
Alltså om han nu spelar i Djurgården.
Ja, han hejar inte på Djurgården.
Nej, han hejar ju på ARC.
Men alltså två stycken bekymmer som inför sig.
Kan jag stå för att min son spelar i Djurgården.
Och för andra finns det en risk för att han blir Djurgårdare.
Men han vill ju att spela med sina vänner trumfåde.
Förstås de är tvivlen.
Vi anmälde oss.
Det ska jag också säga att det var inget misstag.
Det är en superfina knatt fotbollsorganisation i Djurgårdens IF.
Det vet du också om du har haft barn.
Ja, det är det verkligen.
Fantastiska.
De gör det otroligt bra.
Det är en fin plats också där på hjärdet.
Ja, jättefint och otroligt fint.
I solnedgången.
Sen som man kvällar. Först som man kvällar.
Doften av gräs och jord.
Ja, det är verkligen mer.
Det är jättefint.
Första träningen var det 14 barn.
Men det fanns ingen tränare.
Man fick hjälpas åt att komma på övningar.
Några dagar senare fick jag en fråga från knattverksamheten.
Det är lite kris här. Det är brist.
Det finns ingen ledare för Lewis lag.

Nu tänker jag att ställa upp som ledare.
Och träna laget.
Visst då?
Ja, så jag sa ja.
Det var väl det första felbeslutet.
Det är som ett pärlband av felbeslut.
Jag fick inlogg på en site eller en app som heter laget.
Det fanns övningar som man kunde lära sig.
För att utföra med barnen.
Och jag har lite erfarenhet av att träna.
Jag har tränat med Mats C3 i USA ett lag.
En skedikå för många år sedan.
Och jag har spelat själv när jag var ung och stressad.
Jag kunde ju lite.
Jag skulle ändå säga att tillsammans med de förberedelserna
som jag gjorde.
Jag lag kanske en och en halv timme varje dag på träningsdagen.
Så kunde jag sköta de här träningarna ganska bra.
Och jag fick mycket uppskattning från de andra föräldrarna.
Och det ska man väl ha också.
Man gör det här helt utan ersättning.
Om man ligger ner mycket tid på det.
Och jag fick vara nära.
Även om jag måste säga att på ett sätt saknar jag
bara en pappa som står vid sidlinjen.
Och tittar på sin soan som tränar i fotboll.
Och som gör ett mål.
Och som blickar ut för att se om pappas såg skottet.
Den pappan blev jag inte.
Och det kan söja lite grann.
Men nu är det som det i alla fall.
Första träningen kom.
Andra kom.
Och jag var där.
På tredje träningen kom en kille från Djurgården Sige fram och gav mig kläder.
Byxor och tröja och jakka i Djurgårdens mörkblå färger.
Det var det då.
Det var ytterligare en tröskel får man säga.
Ett dilemma.
Ska jag ta på mig Djurgårdkläder?
Det kändes för att udda alltså.
Och jag gjorde då två saker.
Dels så åkte jag civilt till träningen.
Och sen så vid bilen så bytte jag om.

För att minimera tiden som jag var de här kläderna.
Och det andra som jag gjorde var att jag tog bara på mig byxorna.
Så jag hade byxorna på mig där det var Djurgårdsmärke.
Och sen hade jag en vanlig adidas tröja över.
För det är jobbigt att bli bespottad av två läger.
Både Aekorna och Djurgårderna.
Jag vet.
Det är en balansgång.
Men så gick det med lite Djurgårdsmärken som glänste på byxorna.
Men jag var ingen julgrann.
Jag tyckte inte att jag skötte det ganska bra.
Djurgården var okej med det och jag också.
Och så hände då förra helgen.
Det var då äntligen dags för Louis och den här knattelagets första riktiga match.
För då var det bara tränat än så länge och nu var det första matchen.
Och de var så laddade.
Och den skulle lägga rum på något som heter Djurgårdsfestivalen tror jag.
Eller Djurgårdsdagen eller sånt där.
På Stockholmstadion.
Du vet.
En stor aktivitet stav för hela Djurgårdens IF.
Där knattarna skulle få spela på riktiga mattan inför hundratals åskådare.
Logiskt skulle du nu alltså spela sin första match.
Och då fick jag ett meddelande från Djurgården om förutsättningarna.
De skrev då att det är viktigt nu att både barn och ledare klär sig i divkläder.
Så när dagen var kommande så gick de med Louis upp mot stadion.
Och i allén där på Valdhalla vägen bakom ett träd så bytte jag om.
Till divoutfit.
Hur kändes du då?
Jag tänker ändå att jag gör det här för Louis skull.
Alltså det måste ju trumpa.
Det som att det här är ett undantagstillstånd.
Alltså här har jag inte med nånting annat att göra.
Det här är någonting som jag gör för min son.
Men det kan kännas jätteovant och ganska obehagligt måste man säga.
Men man måste också säga att jag är 47 år.
Det hade varit otänkbart för mig att göra något liknande när jag var 20 år eller 15.
Men man blir ju också äldre.
Förra morgon kunde jag ju det som var under isen en vecka om vi förlorade ett derby.
Det ger ju inte längre.
Alltså någonting räcker sig igen när man blir äldre.
Ja men hur som helst.
Vi kom in då på stadion och det var ju verkligen en diffestival.
Det var hoppborg och det var mörk och varmkorv.

Djurgårdens maskott sprang runt.
Du vet det var verkligen fullfart.
Vi går in där. Det är mycket folk och då hör jag då en röst.
Nån som ropar.
Oj helvete.
Det är som pågår.
Och då är det då Bosa Andersson.
Djurgårdens sportchef.
Alltså han som är sportchefer är det som avlaget.
Som vi är lite bekant med för jag har träffat honom ett par gånger på Brillo.
Asså det är inte så att vi vänner eller så.
Men vi morsar på varandra när vi ses.
Och han är ju då överlycklig över det han ser.
Han tycker att det här är fantastiskt.
Och han tar fram sin telefon.
Och börjar fota.
Oj.
En smällare av bild efter bild och han vill ta selfie.
Han är ju väldigt hög ju då också.
Så andra är det som blickar åt vårt håll.
Och Bosa Andersson är också den här dagen stora stjärna.
Han är ju liksom en världskänd i Djurgårdsmiljön då.
För det är ju nästan värre än om du hade haft Gestapo uniform.
Om någon hade fått det.
Jag vet.
Och han tycker det är så kul.
För han vet ju också om att jag är Aekorre in i döden.
Så att han tycker det här är så himla kul.
Han tar bild efter bild.
Och du är snabb och förklara då.
Men jag tror att han...
Jag står ju där med Louis.
Och han fattar att jag liksom...
Han fattar nog exakt vad det som pågår.
Så jag behöver inte förklara.
Men däremot så säger jag till honom.
Bosa, skulle du kunna tänka att inte lägga ut
de här bilderna på Instagram eller så där.
För det orkar jag inte med bara.
Och det här med att jag vill spotta på er.
Det kan du glömma. Det var länge sedan.
Det glömmet vi va.
Och han säger då.
Jag fattar.

Men han tycker ju det är jättekul.
Men det som har hänt då är ju för oss att
det här har varit så där hög gud.
Så är det andra som har sett mig.
Och det är många bilder som tas.
Jag ser iPhones som tas upp i fickor.
Ja, det är en nervös miljö.
Eftersom alla som går där, Elin.
Har den reducerad IQ.
Om 30 enheter.
Eller så.
Vad menar du?
Jag menar att de har drickit sex styrkel.
Det är djur som går omkring det.
Ja, nej.
Eller?
Nej, men inte riktigt.
För det är ingen matchdag.
Det här är inte av för barnen.
Det är förmiddag.
Okej, jag tydde att det var förlåt.
Jag tänkte fel.
Det var bara två El.
Jag vet inte att han inte ska göra det.
Men jag ser att andra tar bilder.
Och en liten obehagskänsla infruiner sig.
Alltså ett larm kan man säga som går.
För jag är äldre.
Jag har lärt mig ett och annat.
Jag vet.
Jag känner hela kroppen att det här kan sluta illa.
Och dagen efter ringer det.
Det är media som ringer.
Det är kvällstidningar.
Någotta fotboll.
Jag har hartsdormen.
Och jag har avinstallerat både Twitter och Instagram.
För jag orkar inte mer exakt den typen av saker.
Men jag bestämmer mig för att göra en skadekontroll.
Det är jobbigt nu när man ska säga Twitter eller X.
Som det numera kallas.
Ja, jag vet.
Man vill heller säga Twitter.
Man vill inte säga Twitter heller.

Nej, jag vill inte säga någonting.
Ja, och då ser jag då.
Jag ska komma med igenom det här.
Ett inlägg där en bild på mig i difkläder har lagt sig ut.
Och kommentarerna under.
Det är mycket hat och hot.
Var då, men det var inte bosse som svek?
Nej, bosses veck inte.
Men det var någon av de andra.
Och någon har skrivit om jag ser honom i difträn igen.
Så slår jag ner honom och så där.
Oetiskt måste jag säga.
Ändå på en barndag.
Föräldrar är mellan och de lägger ut.
Ja, lite, men jag vet inte.
Typ i sju går det.
Ja, verkligen.
Och min första reaktion är att jag tycker att jag ser det orättvis.
Jag förtjänar mig inte att hatas på det här sättet.
Jag har försökt göra det som varit bäst för mitt barn.
Jag är en fotbollspappa som älskar min son.
Varför är det verkligen rimligt att jag får så här mycket hat?
Att jag står till svars i media för detta.
Telefonen ringer och det är som att jag faller igen.
Jag går in i mig själv och stänger av omvärlden.
Jag orkar inte mer av händelser längre.
Jag tycker inte att det är kul.
Det enda som jag inte blir rasande över är att du har varit en del av den cirkusen.
Som ung.
Det är lite karma över det.
Hur menar du att jag har varit en del av den?
Du har ju stått med salistring från underläppen.
Uuuh!
Kolla där!
Uuuh!
Ja, jag vet.
Jag har stått där. Absolut.
Och dagarna går.
Det är väl som med allt annat. Man glömmer och går vidare.
Jag antar att du inte har nåt av det här.
Du har inte sett det här, eller?
Nej.
Det är som att det är ett begränsat drev.
Jag sparar inte media som hör av sig.

Jag tänker att det där kommer nog att försvinna.
Och det gjorde det också, tror jag.
Och i måndags då så var det återigen dags för ARK-match.
Ja, Louis har gått på varenda ARK-match i år.
Det har varit otroligt.
Och nu är det ARK-DG-fors. Jävligt viktig match då.
Eftersom vi, det är som en skrätsex påingsmatch.
Och i byggtlar det upp och står i våra finaste ARK-kläder.
Louis med sin ARK-dress.
Min namnet Pellea på ryggen.
Och jag är min gamla ARK-hasduk.
Och på väg in på arenan då.
Så blir jag stoppad av en ung man.
Som leer stilla mot mig.
Han säger då, har det gått vilser?
Och jag säger, vadå menar du, gått vilser?
Jag borde inte vara på Tele2 där ditt Djurgård spelar.
Och jag skrattar då för att jag uppfattar att han liksom...
Är det en ARK-are som frågar?
Ja, en ARK-are.
Jag uppfattar ändå att han... Det är bara ARK-are.
Jag uppfattar att han är som vändligt inställd ändå.
Jag tänker att han vill retas lite.
Jag svarar typ, jag är lite vilser men nu är jag här och nu får vi göra det bästa av det.
Eller sånt där.
Och med samma leende går han fram närmare då och mig.
Och jag märker att det står några andra bakom honom.
Och väser han då?
Visar det inte på France igen?
Och med samma leende går han därifrån.
Försökte du förklara för någon under drivet att du var där på din sons Djurgårdsdag och sådär?
Ja, jag skrev en kommentar till Nolata fotboll.
Jag skrev såhär.
Folk är inte kloka. Jag har en son som är sex år.
Alla hans kompisar började spela i Djurgården och jag vill att han skulle spela med sina vänner.
När jag kom till första träningen hade de ingen tränare så jag ställde upp för min son och för barnen.
Hur det kan vara kontroversiellt fattig inte.
Trots det är jag fortfarande Aikore, min son också.
Jag kan omöjligt motivera mig själv att kommentera denna idiotin mer än så.
Lite onödigt väl att Auta Lewis egentligen är lagtillhörighet.
Va, va, va? Vad är det nu då?
Han har kanske inte berättat för sina lakamrater att han egentligen är Aikore.
Men du tänkte att det ska krydda det här inlägget lagom.
Du berättade att du kastade honom framför bussen.

Du tänkte att det där kommer inte att nå honom.
Det där kan nå inte för skolan.
Jag säger framför allt att han googlar då.
Nej men det inser i alla fall när jag går upp omskakad på läktaren med lo.
Det är ju att jag har blivit dubbelbestraffad.
Se honom i Difftröja igen så slår jag ner honom, säger Aikorena.
Se honom i Aikortröja igen så slår jag ner honom, säger Aikorena.
Ska du inte bara börja hålla på bajen då?
Hur ofta tänker du på romarriket?
Frågade min dotter mig.
Medan hon filmade mig med sin mobiltelefon för en veckasund.
Har du också blivit filmad i den frågan?
Absolut.
Vad svarar du då?
Jag svarade sanningen att jag tänker på romarriket.
Ungefär varannan dag kanske.
Var tredje dag.
Du då.
Men det kan du omöjligt göra. Jag svarade också sanningen.
Jag tänkte länge. Jag kanske funderade i 15 sekunder.
Och så svarade jag att jag väl förmodligen tänkte på romarriket.
Någonstans var skettemånad.
Det kan ju inte vara sant.
Men när skulle jag tänka på romarriket?
Det kan ju inte vara sant att du tänker på romarriket varannan dag.
Jo men delvis har det väl att göra med att jag är intresserad av andra världskriget.
Att det finns referenser i böckerna.
Men det är också en massa historiska Instagram-kontor och sånt där.
Men inte minst också.
Kollade du på en dokumentär om Oliver Stone.
Det var om hanade om Troja eller någonting.
Det finns ju filmreferenser hela tiden.
Gladjaiters och så vidare.
Okej, var tredje dag då? Var fjärde då? Var vet jag?
Hur som helst så skrattade hon.
Hon följ ihop i soffan av skratt.
Och min fru kom in i rummet.
Och vad var hänt och hon fick höra om det här sensationellt Troja.
Och hon ramlade ihop i soffan också.
Och de rullade runt där och kippade efter luft.
Det var ju det roligaste man hört på mycket länge.
Alltså, romarriket.
Det här irrelevanta och dammiga.
Den här skiten.

Men du håller med dem.

Det här var kul.

Nej men, det är ju väldigt kul.

Alltså, de här filmerna, jag vet inte.

Det är ju fan att säga att det som är kul är att folk, att de här männen inte förstår hur det skulle kunna vara det minsta kontroversiellt.

Men du måste kanske berätta nu vad det här är för någonting.

Det här är ju en svensk världstrend.

Det är det som skapades i Sverige när en kvinna...

Vi försökte lista ut hur män fungerar.

Ja, hon hade tidigare bara ditat tjejer.

Ja, just det.

Och nu så började hon ditat killar

och hon tyckte att de var betedde sig och pratade udda ibland.

Så det var ett sätt att förstå det manliga hjärnan.

Då frågade hon, hör ner ni killar som följde mig.

Vad tänker ni på?

Det var det då förvånade många, förvånade svårt många som svarade romarriket.

Det är ju väldigt kul.

Och då började hon fråga andra män.

Hur ofta tänker du på romarriket?

Ja.

Och hon blev dålig som blown away av att de flesta svarade.

Ja, men var tredje då, eller...

Det vill säga...

Det är något så kul med att män, också lite i smyg, går runt och funderar på romarriket.

Det är ju liksom...

Ja, det som hände då var att hundratusentals kvinnor över hela världen spelade in egna filmer med samma upplägg.

Ja, just det.

Så det blev då, som sagt, en TikTok-tren helt enkelt

där kvinnan i videon ställde frågan till sin man,

pojken eller pappa.

Och det är ju ett jävligt tydligt koncept.

Visuellt tydligt.

Därför att kvinnan kommer in i ett rum med kameran framme.

Mannen ser ju jätte förvirrad ut

när då han konfronteras med frågan

hur ofta tänker du på romarriket?

Och man liksom lägger pannan i väck.

Och man tror att han ska svara...
Det här med tryggin är så bra.
Man tror att han ska svara en gång om året.
Och så svarar han liksom...
Ja, en gång om dagen i alla fall.
Och så hör man då kvinnans primalskrik av
förvirring och lycka över det här absurda.
Och skade glädje, ja.
Tiktokuserar frågar sina bärgränser,
fäder eller någon annan man
hur ofta de tänker på romarriket.
Och förlåt,
några säger att de tänker på
den följande empirena dagligt eller ännu fler.
Sparkar online konfusion
och lär sig ett tiktokt trend
som garnade mer än en biljon av visar.
Hur många gånger,
om en dag,
tänker du på romarriket?
Det är typ varje dag.
J-j-j-j-j-j-j.
Honst,
förlåt, två-tre gånger idag.
Vad?!
Jag vet inte, förlåt,
tre-förtidens dag, tror jag.
Du är inte lika bra.
Hur mycket tänker du på romarriket?
Jag tror aldrig på det.
Vår dag är nästan i dag,
tror jag på romarriket.
Och de senaste dagarna så har ju då svenska
nyhetskanaler, det kanske alla sett,
men de har varit piggar då
och gått ut på gatorna
för att kolla dem med män.
Kan det här stämma?
Romarriket, hur ofta tänker ni på det?
En gång i veckan kanske.
På Alexander Stefanovic i Borå
stämmer påståendet som just nu
cirkulerar på sociala medier,
nämligen att killar tänker på

romarriket väldigt ofta.
Det är också för att det...
Det finns någon barbari
också över romarriket som män
dras till på ett väldigt...
Det finns något djuriskt i det.
Ja, det vill också
något nördigt, liksom.
Deppigt ju.
Och man kan nästan se det som
en koordinerad attack
mot planetens män.
Där planetens kvinnor, kollektivt
har fått sitt gott skratt.
De trodde de kände oss.
Eller de trodde män
var lite mer utvecklade.
Men de går runt och tänker på
något så perfert då.
Om man läser kommentarerna
under de här videorna
så märker man ju att
reaktionerna...
Kvinnors reaktioner pendlar
mellan typ guva sorgligt
och guva gulligt,
men också guva provocerande.
Och irritationen tänker jag
har väl göra med att
kvinnorna tänker att det har med
testosteron att göra.
Det finns något parodis nästan.
Nåt sökande
efter manlighet
i den moderna mannen.
Många pratar ju om gladiatorgrejen.
Att män vill vara
gladiaturer.
Eller mer i
romerska armen.
Du såg säkert att Elon Musk gick ut
stolt på ex
och sa, jag tänker på romarriket varje dag.
Nej, det såg jag inte, men det får vara mig inte.

Nej, han...
Jag vet nog du minste, men när han
famously utmanade
Mark Zuckerberg på gladiatorfight
kommer du ihåg
det när de skulle mötas i bur
i somras.
Så skulle det gå av stapeln i rom
som en blinkning då antar jag
till gladiatorfightena.
Det är väl sånt som
framkallar Fnissen tror jag.
Jag såg också
den här kvinnan som
allting härstammar ifrån.
Eller vad heter det? Som drog igång det.
Hon var gäst i morgonstudion
igår.
Det var ju spännande samtal
därför att jag inte
jag tänker sällan att män och kvinnor
är så olika.
Men när jag kollade på
samtalet eller när jag sett de här reaktionerna
på det här så har jag tänkt att det kanske
ändå finns grundläggande skillnader
genomsnittligt.
Så mycket för det Daniel.
Vi ska prata om något annat nu. För tydligen så är det så
att ganska många män tänker på romarriket.
Och det finns en person som
ligger bakom denna upptäckt som nu har blivit
en internationell trend.
Och det är faktiskt en svensk
influencer. Och här är hon.
Saskeakord. Varmtid.
Varmt välkomna till oss.
Det var jättekul att ha det här.
Och redan för ett år sedan så
började du med det här som
så småningom blev en trend om
män och deras fascination för romarriket.
Men hur börjar det hela?
Det är många killar efter att

mest har varit med tjejer i typ 5 år.
Och jag trodde inte att det skulle vara någon skillnad
men märkte att killar bete sig
på ett helt annat sätt. Och jag fattade
ingenting och tyckte att de var så osofta.
Och mina tjejkompisar sa att
men killar är så där. Och då kände jag
jag måste börja killspana för
att förstå hur killar funkar.
Och då lade jag upp på min instagram
Vad tänker killar på? Och vad lagar
strita killar för mat?
Och då fick jag in massa olika förslag.
Och vad min kille säger?
Tänker du inte på något? Eller tänker på romarriket?
Och då kan jag säga min kille också.
Jag testade faktiskt här på honom för de
mycket sedan. Och han sa
Jo men det händer då
någon gång i veckan kanske
Idag tänkte jag på kolossium
Trågetecken som min tol.
Jag fattar ingenting.
Jag tänkte bara klaga det först. Varför du tror
att det är så många killar som lägger
så mycket tankeverksamhet på det här?
Men det vet jag inte. Och jag är inte så intresserad
för dem gör det.
Jag tycker det är rolig att förstå
hur killar tänker och vad de tänker på
för att jag förstår inte riktigt
hur killar går runt i samhället
och är på sina olika sätt.
Vet du varför skulle man vilja sätta henne?
Vet du varför det här inte har fått
till att förstå män bättre?
Det var svårt.
Det är ju för att hon inte ställer den givna
följdfrågan.
Och jag kan bli lite bekymrad över att
ingen av de här finissiga
kvinnliga programledarna
eller någon på TikTok heller
ställer

The Million Dollar Följdfråga här.
Inte de som går ut på stan nu
och intervjuar
mannen på gatan heller.
Eller alla de här som sitter i paneler
i morgonsofforna.
Eller alla poddar som nu pratar om
det här fenomenet.
Ingen ställer den givna följdfrågan.
Och vad är det då?
Finns det andra saker
som man tänker på varje dag som också är oväntade?
Är det inte helt sjukt
att alla bara nöjer sig med
insikten om att
oj män tänker på romarriket
varje dag? Varför frågar ingen
nu när vi får tre på det här?
Finns det annat skit
liksom som ni också tänker på?
Alltså
om det nu finns en manlig gärna
men är finns det något annat som
män kanske tänker på
också så att man slipper
tänka på sig själv eller sina relationer?
Tänk om det finns någon slags
mörkmateria
i det manliga hjärnan
som kanske inte finns i samma utsträckning
i den kvinnliga hjärnan.
Ja, du menar att
det här romarriket ska bara vara en första smak
av ett större mörker?
Ja.
Du säger att du inte har tänkt på romarriket
lika mycket som jag.
Men du har ju andra sidan ett enormt sportintresse
som jag inte slipper tänka på dig själv
om du inte hade tänkt
jag vet inte hur många timmar
du tänker väl på aik och eller fotboll
en gång i timmen i alla fall?
Ja säkert.

Om du tar bort alla de tank i utflykterna
så kanske det skulle finnas
lite utrymme för romarriket.
Okej.
Jag kan volontära här.
Jag skulle säga att det finns hundra
minst hundra
andra ämnen som skulle framkalla samma skratt.
Som också gäller för alla
menar du?
Ja men de är i den ballparken
vilket är att vissa kanske är liksom
utbytbara.
Jag tänker ju på palmermordet
en gång i timmen i alla fall.
Det skulle man också kunna skratt åt.
Ja men det är med all rätt.
Och andra världskriget.
Det är röva.
Du har rätt till det. Det finns nog väldigt många
svenska män som tänker på palmermordet
mycket ofta den bara
andra förstår.
Därför att det är ganska befriande
att tänka på någonting
som inte har med mig eller mina relationer
att göra alls.
Säg en nylig tanke du hade om palmermordet
så jag förstår vad det är för funderingar
du fortfarande går runt med.
Nej jag försökte ta reda på vad som egentligen hände
med Stig Engströms persondator
som ju hittades i rummet
när han byg självmord.
Efter att han hade gått självmord.
Som polisen kancerade.
Sjuk att få information om de var påslagen
så skulle jag egentligen kunna finnas ett
avsketsbrev där.
Jag tänker på
ganska mycket på
inte bara Bob Dylan utan
på vad Bob Dylan tänker på.
Just nu.

Jag tänker på Big Bang
i alla fall en gång i halvtimen.
Det här är någon slags självförhålligande.
Jag menar bara att
allt det här till och med samma kategori av grejer
det jag slipper tänka på mig själv
och mina relationer.
Förbudstiden.
Förbudstiden.
Att man tänkte att det skulle gå
att förbjuda alkohol under 20-talet.
Ja.
Jag tänker ganska mycket på kretskort.
Kan du också ligga och titta på
vrandlarmet som blinkar där?
Och tänka på hur fan kan det gå till?
Hur funkar kretskortet?
Tänker du på nakamasten?
Ja.
Hela tiden.
Jag tänker ganska mycket på hur man ska leva längre.
Alltså, det som jag börjat få lite dödsångest.
Tänker du på det?
Ja, verkligen.
Det är som att du har kommit upp till min nivå.
Men jag tänker ju på det jättemycket.
Hur ofta tänker du på dödsångest?
Dödsångest
eller på livet.
Libet och döden tänker jag på kanske
25-30 gånger om dagen.
Ja, du förstår ju på väg.
Jag tänker att det finns en bukett
av romariks liknande grejer
som också är
man kan skratta åt eventuellt.
Ja, verkligen.
Idén om att vi skulle vara romarriket
besatta bara
är så konstig.
Det finns eventuellt något killigt
att hamna i olika kaninhåll.
Jag såg
igår en

et inslag på Sveriges radio
om någon som hade smugglat
duvor, sådär in i Sverige.

Nej.

Då hamnar jag en timme eller två i det här med
försöka förstå

hur det kan vara möjligt.

Alltså, varför man smugglar duvor?

Jag hittar inget svar riktigt.

Kan du förklara?

Jag vet inte vad det betyder.

Varför? Jag vet inte.

Vad säger han?

Två män döms till böter för att ha smugglat
din duvor i pizzakartonger in i landet
via en färja i Helsingborg.

Detta skriver Helsingborgs dagblad.

Det var i mars i år som en personbil
körde av färjen i Helsingborg
och stoppades för kontroll av tullen.

I bagagetrymmet

hittade tullen tre pizzakartonger
med tolv duvor.

Två kartonger låg i skiljelocket
och en i reservjulsutrymmet.

Detta skriver TT.

Båda männen nekar till brott

och säger att de inte visste att de inte fick ta in duvorna
till Sverige. Duvorna följde tillbaka
till Danmark.

Vad är helvete?

Jag tänker att det finns jättemånga duvor i Malmö.

Ja, vad fan är det som händer?

Vad är svaret?

Jag berättade för Malin.

Hon frågade,

vad kan du inte släcka mobilen
när vi skulle sova?

Jag sa att det är helt sjukt med de här duvorna.

De här människorna som smugglar in duvor
i pizzakartonger.

För det finns ju så otroligt mycket duvor redan.

Då sa hon släckjuset.

Hon vill inte prata om det.

Det är nästan som att
det skulle kunna bli en tiktokgrej.
Hur ofta tänker du på duvsmuggling?
Ja, men en gång i timmen senaste dagarna.
Och så skrattar de.
Men vänta, vad får du?
Förstår du varför
som glömmer in duvor?
Vad är din?
Men jag höjer på dig, du är mer intresserad
än Malin.
Du skulle också kunna falla ner i kaninhålet.
Ja, verkligen, absolut.
Jag vet också att du tänker mycket på flygplan.
Tänker du också tankeexperiment?
Hur skulle det vara att flyga ett flygplan?
Flygat flygplan. Alltså om du var på ett flygplan där piloten fick en stroke och de ropade
till högtalan, är det någon som kan flyga ett flygplan och inget rekryp handeln?
Men du blir tvungen då, du ska upp där.
Skulle du klara att landa ett passagerat plan med 600 pers på?
Det har jag aldrig tänkt på, men tror jag.
Men det finns forskning på hur många män som tror att de skulle klara det.
Okej, hur många är det? Många män tror att det är...
46 %
Bara 20 % av alla kvinnor tror att de skulle klara det.
Vad tror du att du skulle klara det?
Ja.
Jag tänker jättemycket på kärnvapen.
Jag frågade för att alla killar jag känner
tänker mer i regel på kärnvapen än på romarriket.
Alltså mycket mer.
Det är sant.
Men det som har hänt de senaste dagarna
när jag har tänkt efter.
Vilka är de här återkommande ämnena?
Inklusive i romarriket.
För första gången på väldigt länge
kände jag mig som en kille.
Inom citatet en kille.
Jag var väl lite som du under uppväxten?
Man tänkte inte på sig själv som kille eller killig.
Jag tror att du och jag är ganska likerande.
Jag fick ju höra ganska mycket om det uppväxten att det var femenin.
Du kommer nog bli böj.

Så är vi Patrik G till mig.

När vi satt i korridoren utanför Akala Treff.

Alltså han synade mig.

Från topp till tå.

Och så gör han teori.

Jag tror att du är bög.

Och sen dess då, sen de åren

så är det inte särskilt ofta som jag tänkt på mig själv som del av det som kallas för killighet.

Men de här senaste dagarna så har jag på grund av romarriket av slöjandet varit uppmärksam på om det kanske gäller mig också trots allt.

Som i natt när jag lyssnade på killpodden Sam Harris podcast som har en killiga namnet Making Sense.

Och vars senaste avsnitt handlar det om kärnvapen krigshotet.

Då tänkte jag faktiskt vad skulle hända med den TikTok video

där män frågade kvinnor hur ofta tänker du på kärnvapen krigshotet?

Och vad skulle då kvinnorna svara?

Och vad skulle den eventuella humorn ligga i svaret?

Vad skulle de svara om man frågade hur ofta tittar du på natten på YouTube-videor som grafiskt illustrerar och som händer militärt när ryssland skickar sin första misil?

Och jag vet att du också gillar det. Jag vet att du som jag, att du också är skydd av mörkret.

Ibland titta på den här typen av modernare romarriket videos.

Det handlar om timmar eller sedan när det är över eller hur, alltså från...

Du kan få se här.

Alltså vad är tidspannet här?

Vad skulle hända om det var en fullskall nukleär vart mellan Russia och USA?

Bara den omklassiva data kan eftermärken gå något sådant.

När en sidan avbörjar nukleär vart, den andra sidan avbörjar dem och färger dem tillbaka för att påverka.

USA-summarin avbörjade balistiska vart från westen av Norge startar rörelsen efter ungefär 10 minuter.

Och russen från norra Kanada startar hända USA några minuter senare.

Landbaserad interkontinental balist...

Och det här tittar jag på i natten, men...

Det var något i natten som inte fungerade som det brukade.

För när jag satte och kollade på de här informationsviderna som varligt...

För att slippa tänka på mig själv och mina relationer...

Så kommer inte avsläppningen som den brukar.

Mm.

Istället så kände jag något som jag inte kände på många år.

Alltså en tjänst som jag inte kände sedan, Patrik G, tittade på mig i en korridor utanför akula träff.

Och sa, jag har en teori.

Jag tror att du bög.

Men nu var det inte Patrik G, utan en miljon tiktokvinnor som stod i ring runt mig.

Och sa, vi har en teori.

Vi tror att du är kille.

Vi är sponsrade av HelloFresh och jag vill börja med att berätta om koden.

Då har vi för kod.

Välkommen, AS, i ett ord.

Och jag vill beda i Lekantankelek.

Eller att du ser framför dig.

När du ställer fram då, du har varit i affären.

Fysiskt med barn, skrikande barn.

Du kommer hem.

Ställer alla de här matvarorna på bordet.

Hur mycket av den här maten kommer du faktiskt äta?

Hur mycket kommer stå kvar, slängas?

Stå kvar i halvtömda burkar och så vidare?

Ja, men jag ska ärligt säga att det här är vi väldigt slarviga, extremt.

Jag tror att de skulle kunna komma in här och göra något reportage på oss.

Ja, men det är väl inte bara slarv, men jag köper en typ domatpuree.

Så kan du dra så länge, tills du använder den igen, att du slänger den.

De menar att det speciella med HelloFresh är att du får bara hem exakt den mängd ingredienser till exakt den mängd människor till de recept som du har valt.

Dessutom så äter familjen förhoppningsvis mer balanserat.

Ja, precis. Vi kan väl nämna det lite mer än bara i förbegående.

Alltså om man nu tillhör den kategori med människor som försöker att äta lite mer grönsaker i vardagen.

Det är en sån i alla fall.

På HelloFresh har de då ett vegetariskt recept i veckan som alltså byts ut då.

Ja, och vad du säger är också att barnen kan vara med och välja recept och äta med varierat.

Det kan vara en kul grej att gå in på HelloFresh tillsammans.

Så att gå in på HelloFresh.se, testa och använd vår kod.

Välkommen AS i ett ord.

Så får du upp till 1 357 kronor rabatt på dina fem första kassar, om du är ny kund.

Ja, det är inte bara, man kan också använda koden om man har varit kund tidigare, så för över ett år sedan.

Då kan man då använda koden igen.

Och återvända till HelloFreshfamiljen, som jag brukar säga.

Tack, HelloFresh!

Tack!

Vi är sponsor av Carla.se, alltså Carla med C.

Jag vågar säga svenska folkets favoritbilhandlare efter den statistik som jag tagit del av.

Det var bara det för sig.

Älskade.

Vad är det för statistik?

Alltså, vad har du?

Ja, av 4,9 på TrustPilot.

Ja.
Ja, det då är det.
Rangens nöjd och sekunder.
Dokumenterat nöjd.
Det Carla gör är att de säljer och köper och lysar i elbilar och laddhybrider.
Och det här sköts då online, alltså på Carla.se.
Precis, och just nu har de en så kallad Back to Work kampanj nu i september.
Med upp till 45 000 kronor rabatt på populära modeller.
Tesla, Volvo, Kia, Mercedes och så vidare.
Ja, och jag som själv kör en laddhybrid, det finns någonting som är så jävla saddespang med att åka till och från skolan.
Och inte ha stäppt ut en enda, vad heter det, kvadrat, kubikcentimeter med avgaser.
Allting då är då elbaserat.
Elbaserat.
Och just nu är Carla levererar hem också bilen till dörren.
Och hämtar din gamla bil samtidigt utan kostnad.
Ja, jag vet, men nu blir det en personlig upplevelse om att ha laddhybrid.
Fan vad det är fintast.
Och så får man då, som alltid med Carla, minst 12 månaders garanti, åka upp ett köp och så vidare och så vidare.
Och så vidare och så vidare.
Ja, men typ bra grejer va.
Tack Carla.se!
Tack!
Hej hej.
Vi sponsrar Swave, alltså S-W-A-V-E, Swave.
Kul med Gotlands producerade nikotinpåsar.
Ja, kul med Gotlands producerade nikotinpåsar som har spännande smaker.
Ja, jag vet, säger ni några?
Salmjak, licorice, Apple XO, kubalibre, Dacri och rhubarb, alltså rabarber.
Ja, och jag har inte testat alla, men ett par av dem.
Och de är tydligt smaksatta på det sättet som du säger.
I sex smaker som finns med två olika styrkor per smak.
Och jävla bra, åtkommande Gotland, de är gjorda i Roma.
Just det, de har en liten mikrofabrik där.
Ja, men idén är ju då att skapa en extraordinär produkt som också ska vara hållbar.
Ja, det är också att FND-mikrofabrik är småskaliga.
Det innebär att de kan använda det som de bästa råvarorna.
Och att de verkligen tänker på smaken på handverket.
Ja, och man ska säga det också att det här riktar ju sig till dig som är intresserad av nikotinprodukten.
Produkten innehåller nikotin.
Så är det.
Det är ett mycket beroende framkallande ämne och som bara får brukas av personer över 18 år.

Så har jag sagt det.

Ja, jag har sagt det.

Om vi har sagt det så kan vi också medgöra att Swayve finns i din närmaste butik.

Och om de inte har Swayve, det kan ju hända, då kan du alltid prata med kassörskan eller någon där.

Och säga att vi gärna har Swayve i sortimentet och då kan de bestära det hem till din butik.

Eller så kan man köpa Swayve på nicko.se, alltså n-i-q-o.

Underbart.

Tack Swayve!

Jag ska ner nu om 20 minuter och skäva på Cherjoli restaurant.

För att jag ska bli intervjuad av tyskland största tidning, kultur, delen av.

T-u-k-i

Syde-Deutsche Zeitung, som ska göra en stor intervju.

En gigantisk intervju.

Inför släppet av Malmals station nu som äger rum i oktober.

Kul.

Kanske den säljer något också.

Nej men jag nämner det här, det första gången jag träffade en tysk tidning på hemmaplan så att säga.

Jag har ju hittills inte gått så bra för mig medialt i tyskland.

Jag vet inte om du minns, jag kommer in i det som att de skulle resentera min bok i den här största tyska TV.

Gister, gister.

Ja, den här bokprogrammet, men den blev sågad.

De gångerna som jag har varit med i tyska medier så har jag dragit ett här snigerskemtet som ju inte...

Ja men som helt enkelt inte har funkad.

Är det för att det inte funkar på engelska lika bra på svenska eller?

För det är ju ändå, det blev väl utvalt till världens bästa skämt i skämthistoria någonsin?

Jag vet.

Nej men du har ju också sett de här tyska intervjuerna, då har du också kommenterat såga.

Att jag hade haft lite fel betoning på slut från frasen.

Gister, du gjorde inte, snigen var det inte tillräckligt arg, var det inte så?

Nej, det var det du.

Du sa ju såhär, eller kan du dra skämtet?

Det är bättre om du gör det kanske, det är ditt, det är i alla fall du som kommer här till podden.

Jag tror att du kan bättre.

Ja, jag menar bara att jag kommer ihåg det.

Jag tror också att du sa att det knackar på dörren, vilket är svårt för sniglar att knacka på en dörr.

Är det inte svårt för en snigla att ringa på en dörr också?

Jag tycker det kan man inte köpa att en snigel har kravlat sig upp eller att ringa klockan.

Alltså knacka är, jag tycker det är orynt.

Det är en man i alla fall som är i sitt hem.

Det är en man, det ringer på dörren hem och som en man.

Men fan är det, tänker han.

Så här dags, han öppnar dörren.
Det står en snigel på verandan utanför dörren.
Han tar upp snigen, slänger något helvete.
Vad ligger den där skräpar? Alltså här ligger en snigelskräpar.
Här ska den inte ligga typ, tänker han väl.
Han slänger iväg snigen.
Jag tror att det skulle kunna vara så att han öppnar dörren.
Det är ingen där, men han ser en snigel på stentrappan där.
Ja, det passar han på och ränns upp på verandan.
Han plockar upp snigen och kastar något helvete.
Ja, oavsett vilket, han kastar något helvete.
Två år passerar.
Ja.
Mannen sitter åt igen i sitt vardagsrum.
En kväll.
Det ringer på dörren.
Han går och öppnar.
Samma snigel står där på verandan.
Snigen säger, vad fan var det där om?
Alltså, så lyder ju skämtet.
Men i Tyskland då för två år sedan så sa du...
Snigen sa trevligt.
Varför gjorde du så där egentligen?
Nej, nej, nej, nej.
Varfan var det där för något?
Det var väl onödigt.
Och det var inte lika roligt?
Nej men jag vet inte. Den ärg...
Jo, det är klart.
En snigel som vi två år är i ärg.
Det är klart att det kanske är roligare.
Du drog inte den här varianten då?
Att det sitter tre snigeler i en bar och tar en öl.
De beställer ju den öl.
De beställer in vars en öl.
Jag ska gå och köpa tuggummi.
Kan ni vakta min öl?
Det går tre år.
Det går tre år.
Plötsligt hör de här två sniglarna så klart.
Nej, nej, nej, nej.
Den ena snigeln säger till den andra.
Fan, ska vi inte bara ta hans öl?
Ja.

Och precis när de ska ta öl...
Då hör de ett skrik från dörren.
Från dörren.
Och då är snigen som säger...
Om ni tar min öl då kan ni glömma att jag kommer köpa tuggummi till er.
Det är ni bättre.
Inte ens kommit ut.
Den borde du draget istället.
Är det det ska jag äta syddeutsche Sichtung?
Det blir rörigt med snigelskämtet.
Men jag har ett nytt och så drar jag bar.
Jag har ett bättre.
Jag har ett bättre skämt.
Kan det vara en idé att du sitter i baren
med mig och Kalle
och vi alla iklädda snigelkläder
för att renekta?
Och då att...
Okej, vi vill liksom...
Jag ser det här skämtet.
Då förloras hela den här överraskningsmomentet.
För då ska jag kripa bort dig till dörren och så.
Men...
Men...
Vid baren sitter du, jag,
Kalle.
Ja.
Och den tyska reporten.
Nej, han står ju som någon slags publik då.
Du måste ju börja med att säga...
Men har vi met my...
Before we start.
Have we met my snail friends?
No.
Ah, nice to meet you.
No.
Och sen så säger...
Typ du då.
I'm going to buy some gum.
Ja, vi har varsin äldre som vi zippar på.
Ja, precis. Don't touch my beer.
Sen så går du.
Och då går du ju väldigt långsamt då, eller?
Ja, men du måste ju någonstans säga...

Swaya resperter.
Men det är viktigt att han inte vänder sig om.
Så att han inte tror att...
Förstår du, man vill ju få överraskningsmomentet.
Du får ju säga don't turn around.
Fan, där har vi det ju.
Det är ju otroligt.
Du skröpade vid minnesfärt.
Han tar ju upp kamera och allting.
Alltså, det hade ju bara varit...
Det blir ju en bild som är ganska...
Suggestyrt också.
Ja.
Varsågod.
Vi gjorde det.
Ja, men tack. Det var ju verkligen du som gjorde det.
Men den ska vara härlig.
Jag blir spännande för dig.
Och det är vi redan nästa vecka.
Vi ses om en vecka!
Okej.
Du kan ha nån, nån, nån mer.
För när du har bort så kan du göra vad du vill.